

24 maja 1928 r.

A 61 m 15/06 ²

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 6565.

Kl. 30 k 12.

Josef Breier
(Düsseldorf, Niemcy).

Inhalator.

Zgłoszono 20 maja 1925 r.
Udzielono 17 grudnia 1926 r.

Przedmiot niniejszego wynalazku dotyczy inhalatora dogodniejszego w użyciu, niż dotychczas stosowane aparaty tego rodzaju, posiada on kształt fajki z pokrywką i ustnikiem, wobec czego można go używać w razie potrzeby nawet w miejscach publicznych, gdyż nie zwraca on na siebie żadnej uwagi.

Fajkę, ewentualnie osobny umieszczony w niej zbiornik napełnia się paciorkami szklanymi, które zwilżone odpowiednim płynem inhalacyjnym ułatwiają jego parowanie, gdyż tworzą wspólnie znaczną powierzchnię. Podczas używania płyn znajduje się w miejscu, oddzielonym od przestrzeni parującej. Inhalator jest tak skonstruowany, że płyn nie może dostać się do ust. Inhalator według wynalazku jest sporządzony celowo ze szkła, nadto powleczo-

ny odpowiednią masą, celuloidem lub roz-tworem kauczuku wulkanizowanego, w celu nadania mu odpowiedniego, imitującego fajkę wyglądu, jako też dla lepszego przewodzenia ciepła i dla zabezpieczenia części szklanej.

Rysunek przedstawia przykład wykonania inhalatora według wynalazku.

Fig. 1 przedstawia zewnętrzny widok inhalatora, fig. 2 wskazuje jego pionowy podłużny przekrój, a fig. 3 i 4 wskazują niektóre części tego inhalatora.

Inhalator w kształcie fajki 1 z krótkim, mocno wygiętym cybuszkiem 2 mieści w sobie osobno wkładany zbiornik 3 z dziurkowanymi ściankami i denkiem. Dolne wgłębienie 4 fajki pod denkiem zbiornika napełnia się płynem inhalacyjnym np. olejkim eterycznym lub innym. Zbiornik 3

wypełnia się przedziurkowanymi kulkami szklanymi 5 i zamyka szczelnie pokrywką 6. Wobec tego, że kulki mieszczą się w zbiorniku 3, można je wszystkie łatwo wysypać celem oczyszczenia.

Otwór 7, prowadzący do cybuszka 2, jest zakryty dziurkowaną ścianką zbiornika 3. Dalej w cybuszku znajduje się zatyczka 8 z korka lub innego odpowiedniego materiału, w niej zaś jest osadzona rurka 9. Na wystającą ku górze część rurki nakłada się albo nakręca wygięty ustnik 10, z rogu lub podobnego materiału. Dolna część rurki 9 wystaje z zatyczki w ten sposób, że olejek z zagłębienia 4 nie może dostać się do ustnika, jeżeli inhalator odwrócić do góry dnem lub włożyć ukośnie do kieszeni. Szklaną część inhalatora pokrywa się powłoką 11 z wulkanizowanego kauczuku lub innego odpowiedniego materiału.

Gdy obrócić inhalator po zamknięciu pokrywki, olejek przesączający się przez dziurkowane denko zbiornika zwilża kulki szklane i spływa napowrót w zagłębienie 4, skoro inhalator znajdzie się znowu w położeniu normalnem. Przed inhalacją uchyla się pokrywkę 6, a haczyk zamykający 12 nakłada się na przednią krawędź 13 fajki. Wciągane powietrze przechodzi pomiędzy dziurkowanymi kulkami szklanymi, które wspólnie tworzą znaczną powierzchnię parowania, i obficie nasycone cząsteczkami parującego płynu inhalacyjnego przenika przez cybuszek 2 do organów oddechowych, wobec czego inhalator ten działa nadzwyczaj wydawnie. Rurka 9 zapobiega możliwości przedostania się płynu ze zbiornika przez otwór 7 do jamy ustnej. Inhalator jest zatem zawsze gotowy do użycia, a wskutek swego kształtu może też służyć do odzwyczajania się od palenia tytoniu. Przedewszystkiem jednak inhalator według niniejszego wynalazku jest bardzo pożyteczny dla osób cierpiących, przyzwyczajonych do regularnego używania inhalatora,

wskutek swej poręczności i łatwości w użyciu. Można również połączyć inhalator z nasadą 14 do nosa w celu wykonywania inhalacji przez nos. Zamiast opisanego kształtu inhalator może mieć inną odpowiednią formę; podobnie też zamiast wkładanego zbiornika można użyć siatki metalowej lub innej.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Inhalator, znamienny tem, że posiada kształt krótkiej fajki z wygiętym cybuszkiem, wykonanej ze szkła i pokrytej zewnętrzną powłoką z odpowiedniego materiału, imitującego fajkę.

2. Inhalator według zastrz. 1, znamienny tem, że fajkę (1) zaopatrzoną w pokrywkę (6) napełnia się dziurkowanymi kulkami szklanymi (5), zwilżanymi płynem inhalacyjnym, który wskutek tego paruje na znacznej powierzchni przy wciąganiu przez fajkę powietrza, przyczem płyn ten mieści się w dolnem zagłębieniu (4) fajki.

3. Inhalator według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że kulki szklane umieszcza się w oddzielnie wkładanym zbiorniku 3 z odpowiedniego materiału, którego ścianki i denko są dziurkowane, przyczem denko to pokrywa zupełnie dolne zagłębienie (4) fajki do płynu inhalacyjnego, boczna zaś ścianka zbiornika zakrywa otwór (7) kanału cybuszka (2).

4. Inhalator według zastrz. 1, znamienny tem, że zewnętrzny koniec cybuszka 2 posiada rurkę (9) osadzoną w zatyczce (8) tego cybuszka, przyczem wystający wdół koniec tej rurki jest dostatecznie długi, aby zapobiec przenikaniu płynu inhalacyjnego do ustnika przy odwróconem lub ukośnem położeniu inhalatora.

Josef Breier.

Zastępca: Dr. techn. A. Bolland,
rzecznik patentowy.

FIG.1.

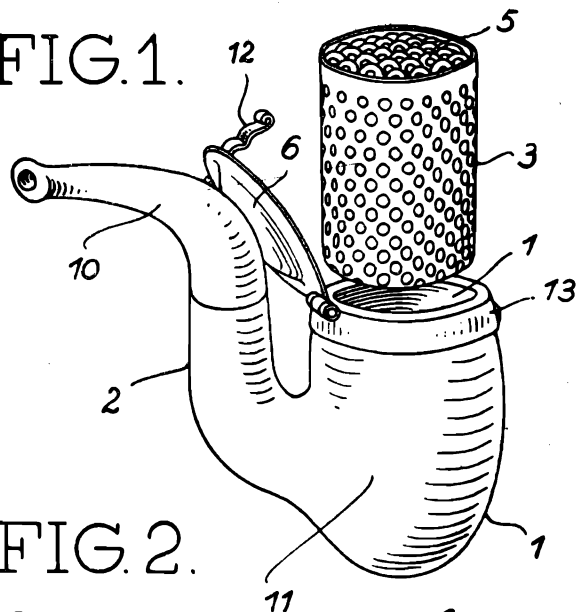

FIG.2.

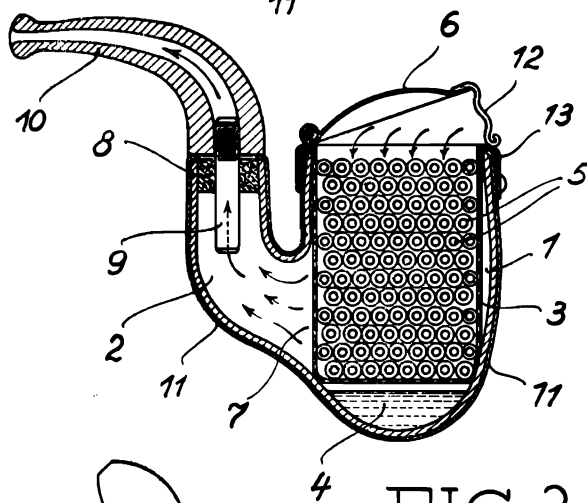

FIG.3.

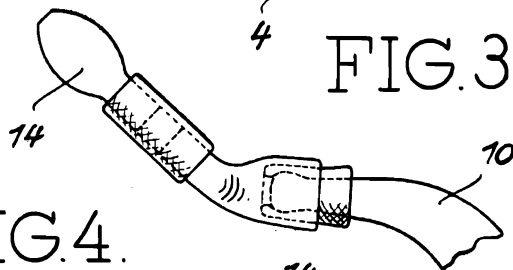

FIG.4.

